

Musicals!

Cor Jove de l'Orfeó Català
Fragments de Mar i Cel,
Flor de Nit, Gaudí i altres

GUI

NO

VART

Albert Guinovart: Musicals!

Albert Guinovart, composició i piano
Cor Jove de l'Orfeó Català
Orquestra Simfònica Camera Musicae
Esteve Nabona, director

GAUDÍ
(text de Jordi Galceran i Esteve Miralles)

MAR I CEL
(text de Xavier Bru de Sala)

PARADÍS
(text de Jordi Galceran i Esteve Miralles)

FLOR DE NIT
(text de Manuel Vázquez Montalbán)

LA VAMPIRA DEL RAVAL
(text de José Arias Velasco)

Enregistrament en directe i post-producció:
Enric Giné (Tasso Laboratori de so)

Amb l'assistència dels sonòlegs
Joan Climent i Adrià Martínez Cazorla

Programa

GAUDÍ

1 *Barcelona*
Cor

MAR I CEL

2 *Cançó d'Osman*
Martí Doñate (tenor)

3 *Per què he plorat*
Cor

4 *Cançó de les pomes*
Júlia Molina (soprano), Carme
Pons Tena (soprano)

5 *Festa dels Pirates*
Irene Mas, Ferran Albrich,
Josué García, Martí Serrallonga,
Andreu Martínez Miret, Adrià
Santassusagna, Xavier Guinovart,
Guifré Canadell (solo pirates)

6 *Cançó de la mare*
Elionor Martínez (soprano)

7 *Himne dels Pirates*
Cor

PARADÍS

8 *On hem d'anar*
Cor

FLOR DE NIT

9 *Ciutat d'ivori*
Laia Tallet (mezzo-soprano) i cor

10 *Flor de nit*
Anna Niebla (mezzo-soprano)

11 *La carta*
Cor

12 *Himne al Paral·lel*
Sergi Martínez (baríton) i cor

LA VAMPIRA DEL RAVAL

13 *Jo sóc la vampira*
Cor

GAUDÍ

14 *He somiat*
Gerard Rius (tenor)

15 *Chercher l'amour*
Brenda Sara (soprano)

16 *Requiem*
Cor

Us presentem el segon volum d'aquesta col·lecció de discos que vol posar en valor els cors de l'Orfeó Català i deixar testimoni de les seves actuacions. Aquest CD que teniu a les mans correspon a un enregistrament en directe del concert del Cor Jove de l'Orfeó Català, amb l'Orquestra Simfònica Camera Musicae, dedicat a fragments i escenes corals de musicals d'Albert Guinovart (27/04/2015). Un concert dirigit pel titular del Cor, Esteve Nabona, i amb el mateix Guinovart al piano.

En l'aposta irrenunciable per la música i els músics del nostre país, i coincidint la temporada 2017-18 amb Albert Guinovart com a compositor convidat al Palau de la Música Catalana, us oferim aquest enregistrament. De fet, la nostra institució ha estat molt vinculada amb aquest estimat pianista i compositor; uns lligams que s'han intensificat amb aquesta estada creativa que ha tingut moments destacats, com l'estrena del seu *Rèquiem* (28/01/2018), i també amb el protagonisme de les veus del Cor Jove de l'Orfeó Català.

En aquest treball, el Cor Jove i els seus solistes vocals, al costat de l'orquestra, interpreten fragments de *Gaudí, el musical de Barcelona, La vampira del Raval, Flor de Nit, Paradís* i el celebrat *Mar i cel*. Tot amb la inestimable participació de l'autor.

Esperem que gaudiu de les veus del Cor Jove de l'Orfeó Català i d'aquestes músiques que ja formen part de la banda sonora més "nostra".

Mariona Carulla
Presidenta de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana

Aquest enregistrament en directe que presentem és la plasmació del concert que vam celebrar amb uns músics joves i fantàstics, el Cor Jove de l'Orfeó i l'Orquestra Simfònica Camera Musicae. El record que en tinc, no només del concert, sinó de la preparació, és dels esdeveniments més plaents que m'ha donat la música. L'entusiasme d'aquests joves músics liderats pel meu amic Esteve Nabona, que va ser trompista d'alguns dels musicals que presentem, es va transmetre durant el concert amb una alegria i energia que espero que es copsi.

L'enregistrament repassa alguns dels cors i de les cançons més conegudes dels meus musicals, que segurament és l'aspecte més divulgat i popular de la meva producció. Podem sentir melodies de *Mar i cel*, la meva aproximació al musical juntament amb Dagoll Dagom sobre el clàssic de Guimerà amb text de X. Bru de Sala. També el meu musical següent per a Dagoll Dagom, amb llibret de M. Vázquez Montalbán. No hi ha res d'*Scaramouche*, la meva tercera col·laboració amb la mateixa companyia, perquè en les dates del

concert no l'havíem creat. També podem sentir temes de *Gaudi*, producció de Focus amb text de J. Galceran i E. Miralles i que celebrava la genialitat de l'arquitecte català. I finalment dues cançons de musicals de petit format, *Paradis*, amb text de J. Galceran i E. Miralles, i *La vampira del Raval*, amb llibret de J. Arias Velasco.

El llenguatge d'Albert Guinovart és generós, apassionat i sincer. Segurament és per això que el cantant jove s'hi mou com un peix a l'aigua. I també, segurament per això, i des del primer dia, la seva música va seduir el Cor Jove de l'Orfeó Català. Malgrat que pràcticament cap dels nostres joves cantaires havia nascut quan Albert Guinovart va escriure els musicals *made in Dagoll Dagom*, com *Mar i cel* o *Flor de Nit*, molts d'ells coneixien aquestes melodies. Per tant, podríem dir que per a nosaltres Albert Guinovart és un clàssic viu.

La selecció musical d'aquest CD ha estat feta amb molta cura. Vam estar d'acord a incloure fragments de musicals menys populars, com *La vampira del Raval* o *Paradis*, que no hi podien faltar. El resultat és una bona mostra de l'"univers Guinovart" en la seva faceta de composicions per al teatre musical.

La tria dels solistes també va ser molt singular. Inicialment, a banda de comptar amb els solistes del Cor Jove, també hi volíem la participació de cantants professionals per als papers més compromesos. Però les audicions internes del Cor es van

convertir en una mena de *soirée musical*, en què tots es van escoltar els uns als altres. El nivell va ser sorprenent i el clima que es va crear va ser tan especial, que va fer decidir-nos per donar tots els solos als nostres cantaires solistes. D'aquesta manera, aquest projecte es va convertir en alguna cosa molt personal per al Cor Jove de l'Orfeó Català.

M'agradaria agrair, en primer lloc, a l'Orquestra Simfònica Camera Musicae, que dirigeix Tomàs Grau, pel seu plus de qualitat, entusiasme i també joventut aportats al projecte. També vull donar les gràcies a Albert Guinovart, per tot el que hem après treballant al seu costat, i a Víctor Garcia de Gomar, per la confiança dipositada en proposar-nos aquest projecte.

Albert Guinovart
Compositor i Pianista

Esteve Nabona
Director del Cor Jove de l'Orfeó Català

Albert Guinovart

Format musicalment al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona, va marxar a Londres per estudiar amb la pianista i pedagoga Maria Curcio, de qui va ser assistent. La seva activitat musical es divideix en diferents vessants: composició, orquestració, docència, interpretació pianística i enregistraments.

El seu catàleg d'obres com a compositor inclou les òperes *Atzar* (1998) i *Alba eterna* (2009), el ballet *Terra baixa* (1999), abundant música simfònica i una prolífica producció cambrística. Les seves obres han estat dirigides per directors com Neville Marriner, Philippe Entremont, Lawrence Foster, Gianandrea Noseda, Franz-Paul Decker o Vasily Petrenko; i arranjaments seus, per directors com Plácido Domingo o Gustavo Dudamel.

És conegut pels seus musicals *Mar i cel* (1988), *Flor de nit* (1992), *Desconcerto Grosso* (1994), *Gaudí, el musical de Barcelona* (2003), *Paradis* (2005) i *La vampira del Raval* (2011). Ha rebut el premi Max en dues ocasions (el 2006 per *Mar i cel* i el 2012 per *La vampira del Raval*), així com tres vegades el Premi Butaca com a millor compositor (el 2008 per *A la Toscana*, el 2012 per *La vampira del Raval* i el 2017 per *Scaramouche*). El 2007 es va estrenar la versió alemanya de *Mar i cel* (*Der Himmel und das Meer*)

a l'Opernhaus de Halle, amb una nova orquestració simfònica.

En la seva vinculació amb el cinema ha creat la música de diferents pel·lícules, entre les quals destaquen *El llarg hivern*, dirigida per Jaime Camino i amb la qual va obtenir diversos premis. També destaca la seva col·laboració en l'orquestració de l'oscaritzada banda sonora de *The artist*.

En el terreny audiovisual ha compost la sintonia d'algunes sèries televisives: *Nissaga de poder*, *Laberint d'ombres*, *Mirall trencat* i *El cor de la ciutat*, així com de muntatges teatrals dirigits per Sergi Belbel. També ha estat el creador de la música oficial dels Campionats Mundials de Natació 2003 i 2013, i de la música per celebrar el Tricentenari, composta per a tres-cents violoncel·ls.

Des del 2002 és professor d'orquestració i composició a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC), i des del 2014 acadèmic numerari de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi. També va guanyar el Premi Ciutat de Barcelona de Música el 2014.

Cor Jove de l'Orfeó Català

Forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català, amb seu al Palau de la Música Catalana, i està integrat per una seixantena de cantaires de setze a vint-i-cinc anys. Va ser fundat l'any 1986 i dirigit durant els primers setze anys per Conxita Garcia.

Des del 2003, Esteve Nabona n'és el director i Pau Casan el pianista. Combina l'activitat artística, que abasta una vintena de concerts anuals, amb la pedagògica, amb la finalitat de preparar els cantaires per al futur ingrés a l'Orfeó Català.

El seu repertori inclou des de la música tradicional catalana i d'altres països fins a obres de la literatura simfonico coral. En aquest àmbit, ha interpretat el *Gloria* i el *Magnificat de Vivaldi*, *Tè Deum de Charpentier*, *O Sing unto the Lord* i *Utrecht Tè Deum* de Händel, *Magnificat* de J. S. Bach, *Missa de Sant Nicolau* de Haydn i *Rèquiem*, *Tè Deum* i *Missa KV 192* de Mozart; i també *Walpurgisnacht* de Mendelssohn, *Un rèquiem alemany* de Brahms, *Oratori de Nadal* de Saint-Saëns, *Carmina Burana* de Carl Orff i *African Sanctus* de Fanshawe.

Ha col·laborat amb diverses formacions, com l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Orquestra Simfònica del Vallès, London Symphony Orchestra, The Sixteen Orchestra, Ensemble Pygmalion, Orquestra Barroca Catalana, Orquestra Simfònica Camera Musicae, Ensemble Méridien i Orquestra de Cambra Terrassa 48. Han dirigit el Cor alguns directors de prestigi, entre ells Harry Christophers, Raphaël Pichon, Gianandrea Noseda i Simon Halsey. També ha compartit projectes amb altres cors joves, com el Cor de la Universitat de Viena, Cor Albada de l'Agrupació Cor Madrigal i el Coro Ametsa Gatzte d'Irun. S'ha presentat arreu dels Països Catalans, a Espanya, Polònia, Alemanya, Àustria, República Txeca i Holanda.

Ha participat en diversos festivals i trobades, com les Jornades Internacionals de Cant Coral de Barcelona, Festival Internacional de Música de Cantonigròs, Festival de Radio France, Festival Extensió (Festival Internacional de Música y Danza de Granada), Festival Pedra Viva de Menorca i Simposi Mundial de Cant Coral a Barcelona. I en diversos cicles del Palau de la Música Catalana, com Palau 100, al costat de l'Orfeó Català i la London Symphony Orchestra, sota la direcció de Gianandrea Noseda (*Requiem* de Verdi), i el Cicle Coral Orfeó Català, amb la producció *Dido i Enees* de Purcell i el programa "De la mort a la vida", amb *videomapping* d'Aleix Viadé i direcció d'Esteve Nabona.

El 2010 va enregistrar el CD *Aigües de primavera*, amb obres de Salvador Brotons, Josep Vila i Casañas, Manuel Oltra i Ramon Noguera, i el 2013 el CD *Rèquiem* de Mozart i de Fauré, ambdós en la col·lecció "Els Volums del Palau", de Columna Música. *Guinovart: musicals!* és el tercer CD del Cor Jove de l'Orfeó Català, que forma part de la col·lecció "Palau Records", editada pel Palau de la Música Catalana.

Orquestra Simfònica Camera Musicae

Fundada l'any 2006, ha gaudit d'una gran rebuda del públic, atesa la seva tasca de divulgació de la música clàssica entre sectors molt diversos, fent especial atenció al públic melòman i jove. L'Orquestra Simfònica Camera Musicae (OCM) ha actuat en sales com l'Auditorio Nacional de Madrid, Auditori de Barcelona, Palau de la Música Catalana i Teatre Tarragona, entre d'altres. En aquests dos últims equipaments, l'Orquestra desplega les seves temporades estables de concerts de producció pròpia.

Des dels inicis, Tomàs Grau n'és el director titular i artístic, i des de la temporada 2016-17 el violoncel·lista Lluís Claret n'és l'artista resident. El mestre Salvador Mas inicia durant la temporada 2017-18 el rol de principal director convidat que abans van exercir Jordi Mora i José Rafael Pascual-Vilaplana. L'OCM va iniciar el seu projecte de residència a l'Auditori de l'Escola Municipal de Música Pau Casals del Vendrell durant la temporada 2009-10.

L'OCM ha col·laborat amb directors com Antoni Ros Marbà, Salvador Brotons, John Rutter, Diego Martín-Etxebarria, Josep Vila i Casañas, Xavier Puig, Manel Valdivieso i Virginia Martínez; i amb solistes com Stephen Kovacevich, Sabine Meyer, Patricia Kopatchinskaja, Alexandra Soumm, Asier Polo, Judith Jáuregui, Mas-

simo Spadano, Rafael Aguirre, Núria Rial o Àngel Òdena, entre d'altres.

La relació de l'OCM amb Albert Guinovart ha estat regular i estreta des dels inicis de l'Orquestra: Guinovart en va ser el primer artista resident i la formació orquestral ha realitzat els enregistraments *De Catalunya al món* (Seed Music), amb música original i arranjaments del compositor, *Un Conte de Nadal* (La mà de guido), amb el Cor Infantil Amics de la Unió i *Alba eterna*, òpera de cambra de Guinovart de futura edició.

Esteve Nabona

Deixeble de Manuel Cabero i format musicalment al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona, es dedica a la direcció coral des de fa més de trenta anys. Ha estat director del Cor de Cambra Ars Subtilior (1986-1992), Cor Albada de l'Agrupació Cor Madrigal (1995-2007), Ensemble Vocal Cambra 16 (1998-2005), Cor de la Universitat Ramon Llull (2006-2012) i del Cor Jove dels Països Catalans (2010-2015). Entre els anys 2000 i 2006 va ser director assistent del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Actualment compagina la direcció del Cor Jove de l'Orfeó Català amb la direcció de l'Escola Coral de l'Orfeó Català i la direcció artística i pedagògica del projecte social i educatiu Clavé XXI. També coordinà el projecte From Barcelona to Mumbai de l'Escola Coral de l'Orfeó Català i la Mehli Mehta Foundation de Bombai (l'Índia).

Com a director ha ofert concerts arreu dels Països Catalans, Castella, Euskadi, Portugal, França, Itàlia, Bèlgica, Holanda, Luxemburg, Alemanya, Àustria i la República Txeca. I ha dirigit diversos tallers corals arreu de Catalunya, Xile, Illes Canàries, Andalusia i Astúries.

També ha estat al capdavant de produccions per a cor i orquestra dirigint formacions com l'Orquestra Simfònica

del Vallès, Orquestra de Cambra Terrassa 48, Orquestra Joves Intèrprets dels Països Catalans, Orquestra Barroca Catalana, Ensemble Méridien, Orquestra Simfònica Camera Musicae i Orquestra Barroca Ars Musicae.

1 **Barcelona** GAUDÍ

Gris, verd, groc, blau
llum, nit, fum, llits
mar, gent, pols, fang.
Barcelona.

Veus, murs, cel, sol,
crits, plors, precés, cops,
pa, sang, bars, flors.
Barcelona

Benvingut a la ciutat dels somnis,
sempre hi plou un xàfec de paraules.

Pot ben ser, que busquis el que hi trobis,
volaràs, o hauràs d'arrossegar-te...

Gris, verd, groc, blau
llum, nit, fum, llits
mar, gent, pols, fang.
Barcelona.

Barcelona.

2 **Cançó d'Osmam** MAR I CEL

Si sabés esperar durant molts anys,
si pogués somniar que són només instants.
si tingués un sac ple d'or,
si fos ric de cop i volta,
si tingués aquesta sort
i la força que comporta.

Jo la vaig veure un dia clar
sota una llum que m'encegava
i quan la vaig gosar mirar
ella em tornava la mirada.

I ara en les nits que em gronxa el mar,
quan vaig mirant la lluna clara,
ja no hi sé veure més que un far
des d'on somriu la seva cara.

Si sabés esperar durant molts anys,
si pogués somniar que són només instants.

Haver de ser valent i ardit,

no sentir el mal de cap ferida,
i al fons del cor, quan ve la nit,
creure que visc una altra vida.

Veure tanta aigua i patir set,
gronxar-me tant, però no al seus braços,
buscar els seus ulls en els estels,
imaginar que no fa fred.

Si tingués un sac ple d'or,
si fos ric de cop i volta,
si tingués aquesta sort
i la força que comporta.

Al primer instant que toqués port
se m'obriria aquella porta.
i ara ens veurieu abraçats
vivint l'amor d'una altra vida,
mirat el mar des d'un jardí
i somniant que no té fi.

Si sabés esperar durant molts anys,
si pogués somniar que són només instants.

3 Per què he plorat MAR I CEL

Sempre he mirat a l'infinit,
sempre he buscat l'última estrella,
sempre he pensat, sempre m'han dit
que el món és una meravella.

Jo, que en les nits de somni ardent,
en blancs llençols i parets blanques,
veia passar feliç la gent,
amb la mirada clara i franca.

Sempre he mirat de ser el més fort,
Jo sempre he vist florir la sort,
Sempre he lluitat per sobreviure,
Jo al meu voltant he vist somriure,

Sempre he volgut morir matant,
Tota la vida he estat jugant,
Sempre m'he anat jugant la vida,
I no m'han fet mai cap ferida.

Per què he plorat?
Per què he plorat?
Com mai no havia vist plorar.

Què m'ha passat? Què m'ha passat?
Per què he plorat?
Per què he plorat?
per qui no havia de plorar

Ara em desperto al fons d'un pou,
veig que en el món la gent s'odia
i en la foscor tot es remou
com si no hi fos la llum del dia.

Per a ells, la guerra és l'important
i tot és lluita i envestida
d'homes ferotges i inhumans
que no s'estimen ni la vida.

En aquest món cruel i sord,
però enmig de l'odi i de l'horror,
hi ha qui no vol arrossegar-se,
hi ha qui no es creu aquesta farsa,
hi ha algú que porta un món tan nou,
veig una llum al fons del pou,
que em fa tornar a començar a viure,
hi ha algú que lluita per ser lliure.

Per què he plorat?
Per què he plorat?
Com mai no havia vist plorar.

Què m'ha passat? Què m'ha passat?
Per què he plorat?
Per què he plorat?
Per qui no havia de plorar.

4 Cançó de les pomes MAR I CEL

IDRISS
On són aquelles pomes
que em va portar Saïd?
On tinc aquelles pomes
que fan passar la set?
Per més que dono voltes
i vaig amunt i avall
no puc en recordar-me
d'on les vaig amagar.
Ah sí, ja me'n recordo!
ja sé on les puc trobar,
al fons de la bodega
on són els cristians.
Ells deuen tenir gana,
però jo només tinc set.
A veure si les trobo
vigila que ve algú.
Ui! Merda! La cristiana
ara s'ha despertat.

MARIA
Noiet no em facis mal
que jo tinc molta por.

IDRISS
Et donaré una poma
si tu em fas un petó.
Sortim a la coberta,
a la claror del sol,
que fas molt mala cara
i sembles un mussol.

MARIA
Noiet, no tens més pomes
ni res més per menjar?

IDRISS
Ja no me'n queden més,
però ens la partirem.

MARIA
Noiet, tinc molta gana.

IDRISS
Jo només tinc set.

MARIA
No sé ni com et dius.

IDRISS
Sóc Idriss, el grumet.

MARIA
I jo sóc la Maria,
gràcies, jovenet.

IDRISS
A veure com somrius.

MARIA
No sé ni com es fa.

IDRISS
T'assembles al nou dia
que es vol despertar.

MARIA
Idriss, ets molt amable,
com t'ho puc agrair?

IDRISS
Maria, no voldries
jugar una estona amb mi?

MARIA
No sembles un pirata,
no sé què hi fas aquí.

IDRISS
Jo sóc el capità,
iestic més que segur
que quan creixi una mica
podré comprar-te a tu.

MARIA
Dius coses molt estranyes
la gent no es pot comprar.

IDRISS
Doncs la teva germana
Saïd la comprarà.

5 Festa dels pirates MAR I CEL

Els pirates som
el perill del món,
som un temporal portat per l'huracà;
som taurons a l'abordatge,
enfonsem vaixells a plom,
som el braç armat
de l'enviat d'Al·là.

Un pirata és un perill
a cavall de les onades,
un pirata és com un llamp
que fereix deu mil vegades.

Els pirates i les rates,
som els dos perills del món,
som com rates amb escates
però tenim milers de dents.
Els pirates si no ens mates,
netegem el mar de gent.

Els pirates som herois,
mentiders i busca-bregues;
som els reis de les bodegues
i bevem com uns bocois.

Un pirata com Hassèn
és bonàs i molt valent,
té el cervell més que mandrós
però és fidel com un gran gos.

Un pirata com Osman
és d'aquells que sempre van
arriscant la seva pell
per un cul i un tros d'anell.

I un cristià com Joanot
és d'aquells que així que pot
t'ensarrona, et treu el suc
i et fa creure que ets un ruc.

Aquí, l'únic perillós
és Saïd, i el seu gran gos,
que no sap l'orangutan,
que el patró ens està enganyant?

Els pirates som
el perill del món,
som un temporal portat per l'huracà.
Ens llancem damunt les dones,
per clava'ls-hi fins al fons
el braç desarmat
que ens ha donat Al·là.

Els pirates som
el perill del món,
som un temporal portat per l'huracà;
som taurons a l'abordatge,
enfonsem vaixells a plom.

6 Cançó de la mare MAR I CEL

Ens odien només perquè creiem en el
Profeta,
ens maltracten només perquè lloem el
nostre Déu
i no el seu Déu.

Pobre fill meu, ens tenen espantats,
ens ajupim sota el seu peu cruel.
Pobre fill meu, ja saps que no hem fet res,
no hem fet cap mal, pobre fill meu, Saïd!

Ens expulsen només perquè parlem la
nostra llengua,
ens odien només perquè ens banyem i ells
no ho fan mai.
Ens odien i ens maten.

Pobre fill meu, ens tenen espantats,
ens ajupim sota el seu peu cruel.
Pobre fill meu, ja saps que no hem fet res,
no hem fet cap mal, pobre fill meu, Saïd!

Ens expulsen només perquè portem les
nostre robes,
ells ens maten només perquè no fem com
ells han dit.
Ens odien, ens maltracten, ens expulsen i
ens maten!

Pobre fill meu, ens tenen espantats,
ens ajupim sota el seu peu cruel.
Pobre fill meu, ja saps que no hem fet res,
no hem fet cap mal, pobre fill meu, Saïd!

Odia'ls fill,
Ja veus el que ens han fet, pobre fill meu.
Odia'ls fill,
amb tot el cor,
perquè ells t'han deixat sense pare i mare.
Odia'ls fill,
amb tot el cor,
recorda que ells ens han assassinat.

7 Himne dels pirates MAR I CEL

El mar és com un desert d'aigua,
no té camins ni té senyals;
El mar és un desert d'onades,
una lluita sorda i constant;
és el mar la nostra terra ferma
on vivim arrelats en el vent.

Les veles s'inflaran,
el vent ens portarà
com un cavall desbocat per les ones.

El sol és el senyor del dia,
la lluna és reina de la nit;
però la reina ens dorm a les veles
i al matí no es vol despertar;
aleshores ens fa de bandera
i el sol vol fer-se enrere i fugir.

Les veles s'inflaran,
el vent ens portarà
com un cavall desbocat per les ones.

I arribarà el dia de glòria,
quan ja no quedin cristians,
que cantarem la gran victòria
dels fidels valents fills d'Al·là.
I aquest mar estimat serà nostre,
serà el mar dels germans musulmans.

Les veles s'inflaran,
el vent ens portarà
com un cavall desbocat per les ones.

8 On hem d'anar PARADÍS

Patí-patà, patà-patí...on hem d'anar?
Onte estaran millor que aquí?
Si algú els rescata,
retornarien per la plata,
i amb mil miners
això seria un camp de mines sempre més.

Dies i dies,
per festejar sense manies;
mils de racons,
per amagar-s'hi i explorar les tempta-
cions...

Amb la Rosina
i amb els tresors d'aquesta mina;
tot apanyat,
hem posat seny i ens sobra la felicitat...

Patí-patà,
ontem hem d'anar?
Patí-patà, patà-patí,
ontem hem d'estar millor que aquí?

Vistes les vistes,
jo ja en tinc prou amb tres turistes;
i ben mirat
no és pas tan gran ni és pas tan fondo
aquell forat.

Matins i tardes,
per festejar com avutardes;
vespres i nits,
per ser com cal i alhora viure entre dos
llits.

Aquí hem trobat
la pau d'un món civilitzat,
i tot l'encís
del sol, del cel, del vent, del mar... ¡Del
paradís!

Patí-patà,
ontem heu d'anar?
Patí-patà, patà-patí,
ontem heu d'estar millor que aquí?

9 Ciutat d'ivori FLOR DE NIT

Companys heu guanyat,
és vostra la ciutat.
Ho diuen els canons
que criden a festa.

La festa popular,
fogueres i petards,
soroll de llibertat,
foc a les trinxeres.

Ciutat d'ivori,
avui rosa de foc,
ciutat femella,
avui ja tens amor.

Barcos de guerra
al port arribaran,
trauran les banderes,
banderes de mort.

Tanqueu ben fort el puny,
alceu-lo ben enlaire,
a dintre hi ha un perfum,
roig com el destí.

Ciutat d'ivori,
avui rosa de foc,
ciutat femella,
avui ja tens amor.

Amor pedra foguera,
amor sense perdó,
amor de bestia fera,
voltada de nadons.

Fugiu totes les rates,
adéu antics covards,
resteu només vosaltres
els fills de la ciutat.

Ciutat d'ivori,
avui rosa de foc,
ciutat femella,
avui ja tens amor.

10 Flor de nit FLOR DE NIT

Quan ve la nit,
sota la lluna blanca,
totes les flors a contracor
es tanquen.
quan ve la nit,
sota la lluna blanca,
sols una flor s'obre de sobte
i canta.

Surto al carrer
sota la llum de les bombetes celestes
i sóc com tu
ciutat del desig,
ciutat de la memòria.
Blanca de dia,
blanca de dia,
però de nit, vermella.

Sóc Flor de nit
sota la lluna canto,
sóc Flor de nit,
de dia tot són penes,
quan ve la nit
a la ciutat d'ivori
surten els gats
i cauen les caretes.

Quan ve la nit,
sota la lluna plena,
canto l'amor
que em corre per les venes.
Quan ve la nit,
sota la lluna nova,
somnia de mort
em deixen sense esma.

Surto al carrer
sota l'esclat de bombes i pistoles
i sóc com tu
ciutat del desig,
ciutat de la memòria.
Blanca de dia,
blanca de dia,
però de nit, vermella.

Sóc Flor de nit
sota la lluna canto,
sóc Flor de nit,
de dia tot són penes,
quan ve la nit
a la ciutat d'ivori
surten els gats
i cauen les caretes.

11 La carta FLOR DE NIT

Noia dels dies i les nits més tendres,
aquesta carta et porta el meu enyor.
Jo sóc aquell predicador d'idees
que deia lluita quan volia dir amor.

Rosa de foc no em vulguis malentendre
et veig sota la blava llum del tard.
Exili vol dir que jo no puc prendre
ni un sol camí que em faci tornar al teu costat.

Guarda'm al teu costat un lloc,
no me facis l'exili molt més dur.
Pensa que si no tornés amb tu,
que si torno, no tornaria enlloc.

Noia dels crits i les idees febles,
aquesta carta et porta el meu enyor.
Jo sóc aquell predicador d'idees
que deia lluita quan volia dir amor.

Aviat podré travessar fronteres
i tornaré per eixugar-te el plor.
Portaré totes les meves banderes,
de totes elles, la teva damunt del cor.

12 Himne al Paral·lel FLOR DE NIT

Hi ha carrers que tenen pressa,
hi ha carrers que tenen sol,
hi ha carrers que tenen lluna,
hi ha carrers que ho tenen tot.

El Paral·lel...el Paral·lel...
El Paral·lel...que té de tot...

Vinc de la ciutat fortalesa,
plena de noms i cognoms,
a aquesta ciutat sotmesa,
que surt quan s'amaga el sol.

Lladre de vida i paraules
sóc un viatger de primera,
per un carrer de frontera
lladre de lladres i flors.

Aquest carrer no té pressa,
de dia és un decorat,
de nit sota la lluna encesa
esdevé el cel dels bergants.

Cupletistes, transformistes,
traficants de bona mort,
anarquistes i rendistes,
jugadors de mal d'amor.

Hi ha carrers que tenen pressa,
hi ha carrers que tenen sol,
hi ha carrers que tenen lluna,
hi ha carrers que ho tenen tot.

Això, això és el Paral·lel!
Una ratlla tendra sobre el món,
els rics al nord, pobres al sud
un mercat pels gossos de la nit!

El Paral·lel...el Paral·lel...
El Paral·lel...que té de tot...

Vinc de la ciutat fortalesa,
plena de noms i cognoms,
a aquesta ciutat sotmesa,
que surt quan s'amaga el sol.

Aquest carrer no té pressa,
de dia és un decorat,
de nit sota la lluna encesa
esdevé el cel dels bergants.

Cupletistes, transformistes,
traficants de bona mort,
anarquistes i rendistes,
jugadors de mal d'amor.

Hi ha carrers que tenen pressa,
hi ha carrers que tenen sol,
hi ha carrers que tenen lluna,
hi ha carrers que ho tenen tot.

El Paral·lel...el Paral·lel...
El Paral·lel...que té de tot...

13 Jo sóc la vampira LA VAMPIRA DEL RAVAL

Els mussols voleien de lluny la ciutat.
És la Rambla al vespre regalim sagnant.
Jo segresto nens al Born i al Raval,
jo segresto nenes a l'hora foscant.

Jo sóc la vampira del Raval,
m'emporto els infants,
els greixos els trec.
Jo sóc la vampira del Raval,
m'emporto els infants,
els xuclo la sang.

Quina por, ai mare, mareta,
quina por la bruixa!
Al vespre a la Rambla
jo no hi vull anar.
Que hi ha una donota, mareta,
que s'emporta els nens
i els fa malifetes i els xucla la sang.

El malson s'escampa, jo marco el seu camí.
No sóc tan amable com les bruixes dels
Grimm.
Xisclen ocells negres, udolen xacals,
els bruixots xarrupen xamades de sang.

Jo sóc la vampira del Raval,
m'emporto els infants,
els greixos els trec.
Jo sóc la vampira del Raval,
m'emporto els infants,
els xuclo la sang.

Quina por, ai mare, mareta,
quina por la bruixa!
Al vespre a la Rambla
jo no hi vull anar.
Que hi ha una donota, mareta,
que s'emporta els nens
i els fa malifetes i els xucla la sang.

14 He somiat GAUDÍ

He somiat
un Palau encantat
amb un bosc inventat
al terrat.
He somiat
un castell amb un mar a dins
ple de dofins.

Una casa amb balcons de raïms i palmeres,
on hi viuen coloms i cadernereres.
El jardí d'un rei mag
vigilat per un drac.

He somiat
i, als somnis, hi he trobat
el que ningú ha trobat.
He somiat
que hi ha un món que està amagat,
que hi ha un món de llibertat.
He somiat
el que ningú no ha mai somiat.

He aixecat
unes torres gegants:
tocar el cel amb les mans.

I he plantat
un fortí en el desert calent
del Gran Orient.
Un refugi muntat, com si fos de joguina

amb la closca lluent d'una petxina.
Una casa amb barret
on hi balla un fullet.

He somiat
que tot serà veritat.
He somiat
el que ningú no ha mai somiat.

He creat
un gran temple que creix
i que és viu i es belluga,
carregat al damunt d'una tortuga.
He trobat un país brut i fosc
i n'he fet un país de colors.
He trobat un país tenebrós
i n'he fet un país de colors.

He somiat
i, als somnis, hi he trobat
el que ningú ha trobat.
He somiat
que puc fer-ho realitat,
tinc una oportunitat
de somiar el que ningú no ha mai somiat.

15 Chercher l'amour GAUDÍ

Un coup de dés,
un hésitant regard.
Le désir est prié d'arriver
comme par hasard.

Vous épiez la danse
de mes épaules
(folles, drôles...folles, drôles)
et vous entrez,
et vous entrez en transe.

Entouré d'un blanc nuage,
vous rêvez mon beau visage :
la chanson de mon front,
le feu des yeux
et les guerres
de mes chaudes paupières.

le doux frou-frou
de ma joue,
la fièvre
de mon lèvres.
Cette folle araignée
qui me court par le cou.
Belle fête,
nous prendrons du temps à trouver,
cette bete
qui voyage beaucoup!

Allumer la flamme.
Vivre au jour le jour
Chercher, chercher,
chercher la femme,
chercher l'amour.

16 Requiem GAUDÍ

Que els sants et planyin,
que un núvol blanc aculli el teu encís,
i que els Àngels t'acompanyin
al paradís.

